

บรรณานุกรม

หนังสือ

- กรมตำรวจ. สถานภาพอาชญากรรมในประเทศไทย 2531. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ครูสภาลาดพร้าว, 2532.
- กรมศิลปากร. กฎหมายตราสามดวง. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2521.
- กระทรวงยุติธรรม. คู่มือตุลาการ (แก้ไขเพิ่มเติม พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร :
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชูติมาการพิมพ์, 2533.
- กุศล บุญเย็น. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ยังพล
เทรดดิ้ง, 2528.
- คณิต ฌ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์,
2528.
- คณิง ภาไชย. คำอธิบายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1 พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ศิรณสาร, 2521.
- ชาย เสวิกุล. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2517.
- ถนนอม อานามวัฒน์และคณะ. ประวัติศาสตร์ไทยยุคก่อนประวัติศาสตร์ไทยถึงสิ้นอยุธยา พิมพ์
ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ : แสงรุ่งการพิมพ์, 2522.
- ทวี เจริญพิทักษ์, คำอธิบายโดยพิศดารและระเบียบปฏิบัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
พิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขเพิ่มเติมโดยทวี เจริญพิทักษ์และวงษ์ วีระพงศ์. พระนคร:
โรงพิมพ์อักษรสารการพิมพ์, 2497.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. อาชญาวิทยาคลินิก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไอเดียนส์โตร์, 2530.
- ประเทือง กীরดีบุตร. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2511.
- ประเสริฐ เมฆมณี. ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพฯ : บริษัท บพิการพิมพ์
จำกัด, 2523.
- _____. หลักทัณฑวิทยา. กรุงเทพฯ : บพิการพิมพ์, 2525.

- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์และคณะ. อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม : ปัญหา อุปสรรค และแนวทางควบคุม. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2531.
- พจน์ ปุชปาคม. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2515.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525.
- มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง. ประมวลกฎหมายรัชกาลที่ 1 จุลศักราช 1166 พิมพ์ตามฉบับหลวงตรา 3 ดวง เล่ม 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2529.
- เรืองธรรม ลัดพลี. คำบรรยายสัมมนากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2529.
- วิชา มหาคุณ. หลักกฎหมายละเมิดศึกษาจากคำพิพากษาศาลฎีกา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2523.
- ศักดิ์ สมองชาติ. คำอธิบายโดยย่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2527.
- สง่า สีนะสมิต. คำบรรยายอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาพิศดาร. ม.ป.ท., 2506.
- สัญญา ธรรมศักดิ์ และประภาศน์ อวยชัย. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพฯ : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2526.
- สุวิทย์ นิ่มน้อยและคณะ. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- สุขุม ศุนิษฐ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2532.
- หยุด แสงอุทัย. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาศึกษาทางคำพิพากษาศาลฎีกา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แม่บ้านการเรือน, 2507.
- อนุมิต ใจสมุทร. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยหลักทั่วไปตลอดถึง การไต่สวนมูลฟ้อง มาตรา 1 ถึงมาตรา 171 พิมพ์ครั้งที่ 3. ธนบุรี : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2514.
- อรรถ สุวรรณบุปผา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2524.

บทความในหนังสือ

ทวี ประจวบลาภ. "หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 141/2533." ใน คำพิพากษาศาลฎีกา พ.ศ. 2533 เล่มที่ 2 จัดพิมพ์โดยสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ, 2533.

บทความในวารสาร

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. "การควบคุมอำนาจพนักงานสอบสวน ตัวอย่างของสหรัฐอเมริกา"

วารสารนิติศาสตร์ 9 (2520): 44-60.

จิตติ เจริญจำ. "เหยื่ออาชญากรรม" หมอความยุติธรรม 8 (ตุลาคม 2529): 38-39.

ประธาน วัฒนวานิชย์. "กฎหมายทดแทนความเสียหายแก่เหยื่ออาชญากรรม: แนวคิดทางด้านรัฐสวัสดิการ" วารสารนิติศาสตร์ 12 (2524): 68-81.

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. "การประชุมคองเกรสสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด" วารสารอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม 3 (ธันวาคม 2526): 5-21.

พิมพ์ รัษฎ์. "ค่าธรรมเนียมศาลที่ไม่เป็นธรรมตาม บ.วิ.อาญา" บทบัญญัติ 40 (2526): 279-285.

ภัทรศักดิ์ วรรณแสง. "ฎีกาวิเคราะห์: การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในคดีข่มขืนกระทำชำเรา" วารสารนิติศาสตร์ 13 (2526): 150-156.

สทนต์ รัตนไพจิตร. "ทฤษฎีการลงโทษ: การนับผู้ผิด" วารสารนิติศาสตร์ 12 (2524): 74-82.

สุบรรณ พันธุ์วิสาสและคณะ. "สถานการณ์อาชญากรรมทางเพศด้านการข่มขืนในประเทศไทย" วารสารอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม 3 (กรกฎาคม 2528) : 47-66.

อัศวิน วัฒนวิบูลย์ และอมรรัตน์ กริยาผล. "การชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา (ตอนที่ 2)" วารสารอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม 4 (2530) : 47-66.

_____. "การชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา (ตอนที่ 3)" วารสารอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม 5 (2531) : 98-126.

อิสระภักดิ์ธรรมวิเทศ, พระยา. "ผู้มีอำนาจฟ้องหรือร้องทุกข์" นิติสาสน์ 21 (กรกฎาคม 2493) : 650-661.

เอกสารอัครสาเนา

วีระพงษ์ บุญญะภาส. "อาชญากรรมในเขตเมือง." กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. (อัครสาเนา)

_____. "อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา." กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2527. (อัครสาเนา)

อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ. "เอกสารประกอบการบรรยายวิชาอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา." กรุงเทพ
มหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. (อัครสาเนา)

อัมพร ชูบำรุง. "อาชญาวิทยาและอาชญากรรม." กรุงเทพมหานคร : ภาควิชารัฐศาสตร์
และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.
(อัครสาเนา)

วิทยานิพนธ์

อมรรัตน์ กริยาผล. "ทัศนคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมต่อการลงโทษผู้กระทำความผิด
โดยการชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายในคดีอาญา: ศึกษาเฉพาะในกรุงเทพมหานคร."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527.

อรรถพล ใหญ่สว่าง. "ผู้เสียหายในคดีอาญา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

เอกสารอื่น

คณิต ๗ นคร. "ปัญหาในการใช้ดุลยพินิจของอัยการ" เอกสารบันทึกคำบรรยายในการอบรม
สัมมนาข้าราชการอัยการหลักสูตรงานในหน้าที่อัยการจังหวัด เมื่อวันที่ 4 กันยายน
2521.

องค์การในการสอบความรู้ชั้นเนติบัณฑิต วิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ข้อ 6 สอบเมื่อ
วันที่ 1 เมษายน 2533.

แนวทางและนโยบายในการดำเนินงานของกรมตำรวจ ปี 2532.

เอกสารเผยแพร่กิจกรรมของศูนย์ฮอทไลน์.

สัมภาษณ์

พระพล วีวัฒน์. ผู้ประสานงานประจำศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. สัมภาษณ์, 7 มกราคม 2534.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHYBooks

- Black's Law Dictionary, 5th ed. St. Paul Minn : West Publishing Co., 1979.
- Clinard, Marshall B. Sociology of Deviant Behavior. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1968.
- Cohen, Bruce J. Crime in America : Perspectives on Criminal and Delinquent Behavior. Illinois : F.E.Peacock Publishers, 1970.
- Conklin, John E. Criminology. New York : Macmillan Publishing Co, Inc., 1981.
- Encyclopedia of Crime and Justice Vol 4. New York : The Free Press, 1983.
- Galaway, Burt and Hudson, Joe. Offender Restitution in Theory and Action. Massachusetts : Lexington Books, 1978.
- Garofaro, Raffaele. Criminology. Boson, 1914.
- Halsbury's Laws of England, fourth edition Vol.11 : Criminal Law, Evidence and Procedure ; Crown Proceedings and Crown Practice. Butterworths, London: Butterworth & Co. (Publishers) Ltd., 1976.
- Hentig, Hans Von. The Criminal and His Victim. New Haven : Yale University Press, 1948.
- James, Philip S. Introduction to English Law. Butterworth - ca - Publishers Ltd., 1979.

- Korn, Richard R. and McCorkle, Lloyd W. Criminology and Penology. Holt, Rinehart and Widston Inc., 1959.
- Moriarty, C, C.H. Crime Police Law. London : Butter, 1939.
- O'Connell, John F. Remedies. St. Paul, Minn. : West Publishing Co., 1985.
- Quinney, Richard. The Social Reality of Crime. Boston : Litle, Brown and Company, 1970.
- Reckless, Walter C. The Crime Problem. Bombay : Vakils, Feffer and Simans Private Ltd., 1971.
- Robin, Gerald D. Introduction to the Criminal Justice System : Principles, Procedures, Practice. New York : Harper & Row, Publishers, 1980.
- Schafer, Stephen. Restitution to Victim of Crime. Landon : Stevens & Sons, 1960.
- _____. Victimology : the Victim and His Criminal. Virginia : Reston Publishing Company Inc., 1977.
- Sheley, Joseph F. Understanding Crime : Concepts ; Issues, Decisions. Belmont, California : wads Worth Publishing company, Inc., 1979.
- Suttherland, Edwin H. and Cressey, Donald R. Principles of Criminology. New York : J.B.Lippincott Company, 1966.
- United States Code Annotated Title 18 crime and Criminal Procedure Section 3331-4120. St. Paue, Minn. : West Publishing Company.
- Vetter, Harold J. and Silverman, Ira J. Criminology and Crime. New York : Harper & Row Publishers, 1986.
- Weston, Paul B. and Wells, Kenneth M. Law Enforcement and Criminal Justice : an Introduction. Pacific Palisades, California : Goodyear Publishing Company Inc., 1972.

Windlesham, Lord. Responses to Crime. Oxford : Clarendon Press, 1987.

Wright, Jack and Lewis, Peter W. Modern Criminal Justice. McGraw-Hill Book Company, 1978.

Articles in Books

Coldwell, Robert G. "The Philosophy of Punishment." In criminology. New York : The Ronald Press Company, 1968.

Geis, Gilbert. "Crime Victims and Victim Compensation Programs." In Criminal Justice and the Victim edited by McDonald, William F. Beverly Hills : SAGE Publications, 1976.

Girvetz, Harry K. "Welfare State." In International Encyclopedia of the Social Sciences, Volume 15, 16, 17. New York : The Macmillan Company & The Free Press, 1972.

Articles

Arnald, Mark R. "Will Citizens Change the Judicial Process?" Judicature (August-September 1976) : 73-80.

Ashworth, Andrew. "Punishment and Compensation : Victims, Offenders and the State" Oxford Journal of Legal Studies 6 (Spring 1968) : 86-122.

Callahan, Leo F. "The Victim Advocate" Police Chief (April 1975) : 50-51.

Caneron, Bruce J. "Compensation for Victims of Crime : The New Zealand Experiment" Journal of Public Law 12 (1963) : 367-395.

- Duckworth, A.M.E. "Restitution, An Analysis of the Victim-Offender Relationship : Towards a Working Model in Australia" The Australian & New Zealand Journal of Criminology 13 (December 1980) : 227-240.
- Duff, Peter. "Criminal Injuries Compensation and Violent Crime" The Criminal Law Review (April 1987) : 219-230.
- _____. "Legislation : Criminal Injuries Compensation : The Scope of the New Scheme" The Modern Law Review 52 (July 1989) : 518-526.
- Freiberg, Arie. "The State as a Victim of Crime" The Australian and New Zealand Journal of Criminology 21 (March 1988) : 20-30.
- Miers, David. "The Compensation Provisions" The Criminal Law Review (January 1989) : 32-42.
- Newton, Anne. "Aid to the Victim : Victim Aid Programs" Crim. and Delinquency Literature (December 1976) : 500-513.
- Robin, Gerald D. "Forcible Rape : Institutionalized Sexism in the Criminal Justice System" CD (April 1977) : 136-153.
- Sumner, C.J. "Victim Participation in the Criminal Justice System" The Australian & New Zealand Journal of Criminology 20 (December 1987) : 195-215.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ภาคผนวก 1)

พระราชบัญญัติ

สงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ
การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

พ.ศ. 2497

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2497

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้บุคคล หรือทายาทของบุคคลผู้ซึ่งช่วยเหลือราชการหรือปฏิบัติ
งานของชาติตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม ได้รับการสงเคราะห์ในเมื่อ
บุคคลดังกล่าวต้องประสบภัยเนื่องจากการที่กระทำไปนั้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ และ
ยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการ
ช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. 2497"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ และทั้งมีสิทธิได้รับ
บำเหน็จบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ หรือเงินท้าวัฐข้าราชการและลูกจ้าง
ตามระเบียบว่าด้วยเงินท้าวัฐข้าราชการและลูกจ้าง หรือเงินท้าวัฐลูกจ้าง ตามระเบียบว่า
ด้วยเงินบำเหน็จและเงินท้าวัฐลูกจ้าง หรือเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ตามกฎหมายหรือ
ระเบียบอื่นในลักษณะ และเงื่อนไข เช่นเดียวกันด้วย ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับแต่เพียงทางเดียวสุดแล้ว
แต่ละ เลือกลง

มาตรา 4 ผู้ใดได้รับอันตรายหรือถูกประทุษร้ายจนพิการ เสียแขนหรือขา หูหนวกทั้งสองข้าง คาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้ว และแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะใช้กำลังกายหรือความคิดประกอบอาชีพได้ตามปกติ เพราะเหตุ

- (1) ช่วยเหลือราชการ
- (2) ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ
- (3) ปฏิบัติการตามหน้าที่หรือช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด หรือ
- (4) ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรม ในเมื่อการปฏิบัติการณ์นั้นไม่ขัดกับคำสั่ง โดย

ชอบของเจ้าพนักงาน

ให้ผู้นั้นได้รับเงินสงเคราะห์ เว้นแต่การได้รับอันตราย หรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายนั้น เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

มาตรา 5 ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

- (1) พิจารณาพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นว่า บุคคลจะพึงมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่
- (2) กำหนดจำนวนเงินสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 7
- (3) วางระเบียบและวิธีปฏิบัติอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ใน (1) และ (2)

ให้นำมาตรา 6 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 6 การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 6 ทวิ การดำเนินการให้เงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอรับเงินสงเคราะห์ ระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายได้ครั้งละสามสิบวัน

การพิจารณาคำร้องขอรับเงินสงเคราะห์ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและของคณะกรรมการรวมทั้งการขยายระยะเวลา ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 7 เงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณา กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์และความทุพพลภาพ โดยให้จ่ายครั้งเดียวอย่างต่ำไม่น้อยกว่ารายละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และอย่างสูงไม่เกินรายละห้าหมื่นบาท

มาตรา 8 ในกรณีที่ผู้ได้รับอันตราย หรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุปฏิบัติการตามมาตรา 4 ต้องถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดจ่ายเงินสงเคราะห์ตามที่เห็นสมควรให้แก่ทายาทของผู้นั้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่ใช้บังคับอยู่ในเวลานั้นภายในวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา 7

ถ้าไม่มีทายาทดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดจ่ายเงินสงเคราะห์ตามที่เห็นสมควรให้แก่บุคคลผู้ซึ่งมีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตาย ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่ใช้บังคับอยู่ในเวลานั้น ภายในวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา 7

มาตรา 9 การขอเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรอง กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องได้รับอันตราย หรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย

มาตรา 10 การร้องขอรับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องกระทำภายในระยะเวลาสองปี นับแต่วันที่ผู้ร้องขอได้ทราบถึงสิทธิของตน

มาตรา 12 ผู้ได้รับอันตราย หรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุปฏิบัติการตามมาตรา 4 ไม่ว่าจะมิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล โดยรัฐบาลเป็นผู้ออกให้

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบของ
กระทรวงการคลัง

มาตรา 13 ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้สิทธิตามพระราช-
บัญญัติแล้ว เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสพ
ภัยเนื่องในการรบ สำหรับเหตุการณ์อันเดียวกัน

มาตรา 15 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(71 ร.จ. 427 ตอนที่ 16 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2497)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ ในปัจจุบัน นอกจาก
ข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนในงบประมาณประเภทเงินเดือนแล้ว ยังมีประชาชนที่ช่วยเหลือราช
การ หรือบุคคลอื่นที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายอยู่อีกหลายสาขา เช่น
กรรมการของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ก.ป.ช. ฯลฯ และนอกจากนี้ยังมีผู้ที่ปฏิบัติตามหน้าที่
มนุษยธรรม ซึ่งถ้าบุคคลดังกล่าวนี้ต้องประสบอันตรายจากการช่วยเหลือราชการ จากการ
ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมาย หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรมนั้นแล้ว ก็ห้าม
กฎหมายหรือระเบียบแบบแผนใด ๆ ที่จะให้ความอบอุ่นแก่บุคคลนั้นเองหรือแก่ครอบครัวของ
บุคคลเหล่านั้นดุจข้าราชการไม่ ฉะนั้นเพื่อสงเคราะห์บุคคลดังกล่าวและ เพื่อเป็นหลักประกันต่อ
อนาคตของครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น จึงเป็นการสมควรที่จะออกกฎหมายให้การสงเคราะห์
แก่บุคคลดังกล่าวและครอบครัว

พระราชบัญญัติ

สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ
หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2502

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ.2502 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 76
ตอนที่ 101 ฉบับพิเศษ พ.ศ.2502 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2502 เป็นต้น
ไป มีความสำคัญดังนี้คือ

1. ให้ยกเลิกและใช้ความใหม่แทนความเดิมในมาตรา 7 แต่ต่อมาได้ถูกยกเลิก
และใช้ความใหม่แทนอีกครั้ง โดยข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 15
2. มีความในมาตรา 4 และหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติที่ควรทราบดังนี้
มาตรา 4 ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับเงินเพิ่มตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษ
ประจำเดือนชั่วคราว สำหรับผู้ที่ได้รับเงินนงบประมาณเบี้ยหวัดบ้านนาญ พ.ศ.2500 ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์โดยให้รวมเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว
นั้น กับจำนวนเงินสงเคราะห์ที่ได้รับอยู่ หรือมีสิทธิจะได้รับเข้าด้วยกัน

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่ไดยกเลิก
ระเบียบเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว สำหรับผู้ที่ได้รับเงินนงบประมาณเบี้ยหวัดบ้านนาญ
พ.ศ.2500 ซึ่งมีความใช้บังคับในการคำนวณเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือ
ราชการรวมอยู่ด้วย จึงสมควรแก้ไขกฎหมาย ให้รวมเงินสงเคราะห์กับเงินเพิ่มชั่วคราวเข้า
ด้วยกันเป็นเงินสงเคราะห์ใช้เป็นเกณฑ์เบิกจ่ายต่อไป

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 15

ประกาศ ณ วันที่ 2 ธันวาคม 2514 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 88 ตอนที่ 134
ฉบับพิเศษ ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2514 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป มีความสำคัญ ดังนี้คือ

1. ให้ยกเลิกและใช้ความใหม่แทนความเดิมในมาตรา 4 มาตรา 5 แต่ต่อมาได้
ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนอีกครั้งโดย พ.ร.บ. สงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ (ฉบับที่ 3)
พ.ศ.2516
2. ให้ยกเลิกและใช้ความใหม่แทนความเดิมในมาตรา 6 และให้เพิ่มความขึ้นเป็น
มาตรา 6 ทวิ
3. ให้ยกเลิกและใช้ความใหม่แทนความเดิมในมาตรา 7 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พ.ร.บ. สงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2502 มาก่อนแล้ว
4. ให้ยกเลิกและใช้ความใหม่แทนความเดิมในมาตรา 8 ซึ่งต่อมาได้ถูกยกเลิก
และใช้ความใหม่แทนอีกครั้งหนึ่งโดย พ.ร.บ.สงเคราะห์ผู้ประสบภัยฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2516
5. ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 และมาตรา 14 โดยไม่ได้บัญญัติความใหม่แทน
6. มีความในข้อ 8 ที่ควรทราบ ดังนี้

ข้อ 8 ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลเช่น
เดียวกับผู้รับบำนาญพิเศษอยู่แล้วก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับ
เงินสงเคราะห์เป็นรายเดือน และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลต่อไป

ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลตามวรรค
หนึ่งหมดสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์และหมดสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลตั้งแต่วันที่มิคา
พิพากษาถึงที่สุด เมื่อ

(1) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด
ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ

(2) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย

ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือนตามความในวรรคหนึ่ง จะขอเปลี่ยนเป็นเงินสงเคราะห์ที่จ่ายครั้งเดียวก็ได้ โดยยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการตามมาตรา 5 ในกรณีเช่นนี้ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดจำนวนเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้นั้นตามมาตรา 7 และให้หักจำนวนเงินสงเคราะห์ที่ผู้นั้นได้รับเป็นรายเดือนไปก่อนออกทั้งหมด แล้วแจ้งการกำหนดจำนวนเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้ร้องขอทราบ ถ้าผู้ร้องขอไม่ได้แย้งภายในกำหนดเวลาตามวรรคสี่ ให้ถือว่าสิทธิรับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือน และสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลของผู้นั้นเป็นอันระงับไป

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องขอตามวรรคสามไม่พอใจในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจะถอนคำร้องขอและขอรับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือนต่อไปก็ได้ การถอนคำร้องขอให้กระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยจากคณะกรรมการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ภาคผนวก 2)

UNIFORM CRIME VICTIMS REPARATIONS ACT

Section 1. [Definitions]

(a) As used in this Act, the words and phrases in this Section have the meanings indicated.

(b) "Board" means the Crime Victims Reparations Board created under Section 3.

(c) "Claimant" means any of the following claiming reparations under this Act: a victim, a dependent of a deceased victim, a third person other than a collateral source, or an authorized person acting on behalf of any of them.

(d) "Collateral source" means a source of benefits or advantages for economic loss otherwise reparable under this Act which the victim or claimant has received, or which is readily available to him, from:

- (1) the offender;
- (2) the government of the United States or any agency thereof, a state or any of its political subdivisions, or an instrumentality of two or more states, unless the law providing for the benefits or advantages makes them excess or secondary to benefits under this Act;
- (3) Social Security, Medicare, and Medicaid;
- (4) state required temporary non-occupational disability insurance;
- (5) workmen's compensation;
- (6) wage continuation programs of any employer;

(7) proceeds of a contract of insurance payable to the victim for loss which he sustained because of the criminally injurious conduct; or

(8) a contract providing prepaid hospital and other health care services, or benefits for disability

(e) "Criminally injurious conduct" means conduct that

(1) occurs or is attempted in this State,

(2) poses a substantial threat of personal injury or death, and

(3) is punishable by fine, imprisonment, or death, or would be so punishable but for the fact that the person engaging in the conduct lacked capacity to commit the crime under the laws of this State. Criminally injurious conduct does not include conduct arising out of the ownership, maintenance, or use of a motor vehicle except when intended to cause personal injury or death.

(f) "Dependent" means a natural person wholly or partially dependent upon the victim for care or support and includes a child of the victim born after his death.

(g) "Economic loss" means economic detriment consisting only of allowable expense, work loss, replacement services loss, and, if injury causes death, dependent's economic loss and dependent's replacement services loss. Noneconomic detriment is not loss. However, economic detriment is loss although caused by pain and suffering or physical impairment.

(1) "Allowable expense" means reasonable charges incurred for reasonably needed products, services, and accommodations, including those for medical care, rehabilitation, rehabilitative occupational training, and other remedial treatment

and care. The term includes a total charge not in excess of \$500 for expenses in any way related to funeral, cremation, and burial. It does not include that portion of a charge for a room in a hospital, clinic, convalescent or nursing home, or any other institution engaged in providing nursing care and related services, in excess of a reasonable and customary charge for semi-private accommodations, unless other accommodations are medically required.

(2) "Work loss" means loss of income from work the injured person would have performed if he had not been injured, and expenses reasonably incurred by him in obtaining services in lieu of those he would have performed for income, reduced by any income from substitute work actually performed by him or by income he would have earned in available appropriate substitute work he was capable of performing but unreasonably failed to undertake.

(3) "Replacement services loss" means expenses reasonably incurred in obtaining ordinary and necessary services in lieu of those the injured person would have performed, not for income but for the benefit of himself or his family, if he had not been injured.

(4) "Dependent's economic loss" means loss after decedent's death of contributions of things of economic value to his dependents, not including services they would have received from the decedent if he had not suffered the fatal injury, less expenses of the dependents avoided by reason of decedent's death.

(5) "Dependent's replacement services loss" means loss reasonably incurred by dependents after decedent's death in obtaining ordinary and necessary services in lieu of those the decedent would have performed for their benefit if he had not

suffered the fatal injury, less expenses of the dependents avoided by reason of decedent's death and not subtracted in calculating dependent's economic loss.

(h) "Non-economic detriment" means pain, suffering, inconvenience, physical impairment, and other non-pecuniary damage.

(i) "Victim" means a person who suffers personal injury or death as a result of

- (1) criminally injurious conduct,
- (2) the good faith effort of any person to prevent criminally injurious conduct, or
- (3) the good faith effort of any person to apprehend a person suspected of engaging in criminally injurious conduct.

Comment

The words "criminally injurious conduct" are used throughout this Act rather than the simple word "crime" because if the word "crime" were used, it would need to be given an artificial meaning. The reason is that not all crimes will result in reparations under this Act, and those crimes which are reparable fall under the definition here given for "criminally injurious conduct."

The definitions of "economic loss" and its components are derived, with essential modifications, from the Uniform Motor Vehicle Accident Reparations Act.

Section 2. [Award of Reparations.]

The Board shall award reparations for economic loss arising from criminally injurious conduct if satisfied by a preponderance of the evidence that the requirements for reparations have been met.

Section 3. [Crime Victims Reparations Board.]

(a) A Crime Victims Reparations Board is created (in the executive branch), consisting of three members appointed by the Governor (with the advice and consent of the Senate). At least one member shall be a person admitted to the bar of this State.

(b) The term of office of each member shall be (6) years and until his successor is appointed and qualified, except that of the members first appointed one each shall be appointed to serve for terms of [2], [4], and [6] years. A person appointed to fill a vacancy shall be appointed for the remainder of the unexpired term.

(c) The Governor shall designate a member who is admitted to the bar of this State to serve as chairman at the pleasure of the Governor.

(d) Members shall [serve full time, receive an annual salary prescribed by the governor within the available appropriation not exceeding [] dollars,] [serve part time, and receive [] dollars per diem,] and be reimbursed for actual expenditures incurred in performance of their duties in the same manner as State officials generally.

Section 4. [Powers and Duties of the Board]

(a) In addition to the powers and duties specified elsewhere in this Act, the Board has the powers and duties specified in this section.

(b) The duty to establish and maintain a principal office and other necessary offices within this state, appoint employees and agents as necessary, and prescribe their duties and compensation.

(c) The duty to adopt by rule a description of the organization of the board stating the general method and course of operation of the Board.

(d) The duty to adopt rules to implement this Act, including rules for the allowance of attorney's fees for representation of claimants; and to adopt rules providing for discovery proceedings, including medical examination consistent with Section 9 and 10. Rules shall be statements of general applicability which implement, interpret, or prescribe policy, or describe the procedure or practice requirements of the Board.

(e) The duty to prescribe forms for applications for reparations.

(f) The duty to hear and determine all matters relating to claims for reparations, and the power to reinvestigate or reopen claims without regard to statutes of limitations or periods of prescription.

(g) The power to request from prosecuting attorneys and law enforcement officers investigations and data to enable the Board to determine whether, and the extent to which, a claimant qualifies for reparations. A statute providing confidentiality for a claimant's

or victim's juvenile court records does not apply to proceedings under this Act.

(h) The duty, if it would contribute to the function of the Board, to subpoena witnesses and other prospective evidence, administer oaths or affirmations, conduct hearings, and receive relevant, nonprivileged evidence.

(i) The power to take notice of judicially cognizable facts and general technical, and scientific facts within their specialized knowledge.

(j) The duty to make available for public inspection all Board decisions and opinions, rules, written statements of policy, and interpretations formulated, adopted, or used by the Board in discharging its functions.

(k) The duty to publicize widely the availability of reparations and information regarding the filing of claims therefore.

Comment

This section and section 8 contain details which are redundant in a state having a adequate Administrative Procedures Act. Incorporation of these details in this Act ought not to be taken as encouragement to repetitious legislation. Each state must tailor the Act to its situation, by eliminating needless procedural details.

This Act does not include elaborate requirements for public notice and hearings relating to the rule making function of the Board, because the kinds of beneficiaries to be expected under this Act do not have an identifiable interest in procedural rules.

Section 5. [Application for Reparations; Awards; Limitations on Awards.]

(a) An applicant for an award of reparations shall apply in writing in a form that conforms substantially to that prescribed by the Board.

(b) Reparations may not be awarded unless the claim is filed with the Board within one year after the injury or death upon which the claim is based.

(c) Reparations may not be awarded to a claimant who is the offender or an accomplice of the offender, nor to any claimant if the award would unjustly benefit the offender or accomplice. [Unless the Board determines that the interests of justice otherwise require in a particular case, reparations may not be awarded to the spouse of, or a person living in the same household with, the offender or his accomplice or to the parent, child, brother, or sister of the offender or his accomplice.]

Comment

The victims of a large percentage of crimes are relatives by blood or marriage of the offender or his accomplice, or live in the same household with him. The award of reparations in these cases involves serious questions of policy. Among those questions are the cost of the program, the possibility of fraud and collusion, and other social judgement. The unjust enrichment language at the end of the first sentence of subsection (c) may or may not alone provide adequate protection. The bracketed language at the end of subsection (c) should be

included or omitted in an enacting State according to the legislative appraisal of the questions of policy involved.

(d) Reparations may not be awarded unless the criminally injurious conduct resulting in injury or death was reported to a law enforcement officer within 72 hours after its occurrence or the Board finds there was good cause for the failure to report within that time.

(e) The Board, upon finding that the claimant or victim has not fully cooperated with appropriate law enforcement agencies, may deny, reconsider, or reduce an award of reparation.

(f) Reparations otherwise payable to a claimant shall be reduced or denied

(1) to the extent the economic loss upon which the claim is based is recouped from other persons, including collateral sources, and

(2) to the extent the Board deems reasonable because of the contributory misconduct of the claimant or of a victim through whom he claims.

[(g) (1) Reparations may be awarded only if the Board finds that unless the claimant is awarded reparations he will suffer financial stress as the result of economic loss otherwise reparable. A claimant suffers financial stress only if he cannot maintain his customary level of health, safety, and education for himself and his dependents without undue financial hardship. In making its finding the Board shall consider all relevant factors, including:

- (i) the number of claimant's dependents;
- (ii) the usual living expenses of the claimant and his family;
- (iii) the special needs of the claimant and his dependents;
- (iv) the claimant's income and potential earning capacity; and
- (v) the claimant's resources.

(2) Reparations may not be awarded if the claimant's economic loss does not exceed ten per cent of his net financial resources. A claimant's net financial resources do not include the present value of future earnings and shall be determined by the Board by deducting from his total financial resources:

- (i) one year's earnings;
- (ii) the claimant's equity, up to \$30,000 in his home;
- (iii) one motor vehicle; and
- (iv) any other property exempt from execution under [the general personal property exemptions statute of this State]:

(3) Notwithstanding paragraph (2):

- (i) the board may award reparations to a claimant who possesses net financial resources in excess of those allowable under paragraph (2) if, considering the claimant's age, life expectancy, physical or mental condition, and expectancy of income including future earning power, it finds that the claimant's financial resources will become exhausted during his lifetime; or

(ii) the Board may (A) reject the claim finally, or (B) reject the claim and reserve to the claimant the right to reopen his claim, if it appears that the exhaustion of claimant's financial resources is probable, in which event the Board may reopen pursuant to an application to reopen if it finds that the resources available to the claimant from the time of denial of an award were prudently expended for personal or family needs.]

Comment

Inclusion of a requirement of economic need or financial stress on the part of the victim appears to be accountable only as a cost-reduction factor. While the argument that the State ought not bear the loss of persons rich enough to care for themselves has appeal, in essence it reads a welfare concept into a program not related to welfare. Inclusion of the test will unquestionably increase administrative costs by requiring elaborate investigations into the resources of each claimant. Any savings produced by a needs test may thus be dissipated in the cost of administering that test. On balance, then, elimination of any requirement of financial stress seems wise. If the test is included, however, a real threat to the integrity of the program is posed because a strict "needs" requirement will limit benefits of the program to persons already on welfare and thus be merely an exercise in bookkeeping. The details suggested in the criterion for economic stress are designed to prevent that result.

[(h) Reparations may not be awarded if the economic loss is less than [\$100].]

Alternative A

[(i) Reparations for work loss, replacement services loss, dependent's economic loss, and dependent's replacement services loss may not exceed \$200 per week.]

Alternative B

[(i) Reparations for work loss, replacement services loss, dependent's economic loss, and dependent's replacement services loss may not exceed the amount by which the victim's income is reduced below \$200 per week.]

Comment

Alternative A should be adopted in a State which desires a maximum weekly limit on reparations but does not incorporate the financial stress test of subsection (g). Alternative B should be adopted in a State which enacts subsection (g).

[(j) Reparations payable to a victim and to all other claimants sustaining economic loss because of injury to or death of that victim may not exceed [\$50,000] in the aggregate.]

Section 6. [Notice to Attorney General; Function of Attorney General.]

Promptly upon receipt of an application for reparations, the Board shall forward a copy of the application and all supporting papers to the [Attorney General], who in appropriate cases may investigate the claim, appear in hearings on the claim, and present evidence in opposition to or support of an award.

Section 7. [Informal Disposition; Contested Case.]

Unless precluded by law, informal disposition may be made of a claim by stipulation, agreed settlement, consent order, or default. A claim not so disposed of is a contested case.

Section 8. [Contested Cases; Notice; Hearing; Records.]

(a) In a contested case, all parties shall be afforded an opportunity for hearing after reasonable notice.

(b) The notice of hearing shall include:

(1) a statement of the time, place, and nature of the hearing;

(2) a statement of the legal authority and jurisdiction under which the hearing is to be held;

(3) a reference to the particular sections of the statutes and rules involved; and

(4) a short and plain statement of the matters asserted.

To the extent that the board is unable to state the matters at the time the notice is served, the initial notice may be limited to a statement of the issues involved. Thereafter upon application a more definite statement shall be furnished.

(c) Every interested person shall be afforded an opportunity to appear and be heard and to offer evidence and argument on any issue relevant to his interest, and examine witnesses and offer evidence in reply to any matter of an evidentiary nature in the record relevant to his interest.

(d) A record of the proceedings shall be made and shall include:

- (1) the application and supporting documents;
 - (2) all pleadings, motions, and intermediate rulings;
 - (3) evidence offered, received, or considered;
 - (4) a statement of matters officially noticed;
 - (5) all staff memoranda or data submitted to the Board in connection with its consideration of the case; and
6. offers of proof, objections, and rulings.

(e) Oral proceedings or any part thereof shall be transcribed on request of any party, who shall pay transcription costs unless otherwise ordered by the Board.

(f) Determinations of the Board shall be made in writing, supported by findings of fact and conclusions of law based exclusively on the record, and mailed promptly to all parties.

Section 9. [Evidence of Physical Condition.]

(a) There is no privilege, except privileges arising from the attorney-client relationship, as to communications or records relevant to an issue of the physical, mental, or emotional condition of the claimant or victim in a proceeding under this Act in which that condition is an element.

(b) If the mental, physical, or emotional condition of a victim or claimant is material to a claim, the Board may order the victim or claimant to submit to a mental or physical examination by a physician or psychologist, and may order an autopsy of a deceased victim. The order may be made for good cause shown upon notice to the person to be examined and to all persons who have appeared. The order shall specify the time, place, manner, conditions, and scope of the examination or autopsy and the person by whom it is to be made, and shall require the person to file with the Board a detailed written report of the examination or autopsy. The report shall set out his findings, including results of all tests made, diagnoses, prognoses, and other conclusions and reports of earlier examinations of the same conditions.

(c) On request of the person examined, the Board shall furnish him a copy of the report. If the victim is deceased, the Board, on request, shall furnish the claimant a copy of the report.

(d) The Board may require the claimant to supplement the application with any reasonably available medical or psychological reports relating to the injury for which reparations are claimed.

Section 10. [Enforcement of Board's Orders.]

If a person refuses to comply with an order under this Act or asserts a privilege, except privileges arising from the attorney-client relationship, to withhold or suppress evidence relevant to a claim, the Board may make any just order including denial of the claim, but may not find the person in contempt. If necessary to carry out any of its powers and duties, the Board may petition the [] Court for an appropriate order, but the Court

may not find a person in contempt for refusal to submit to a medical or physical examination.

Section 11. [Award and Payment of Reparations.]

(a) An award may be made whether or not any person is prosecuted or convicted. Proof of conviction of a person whose acts give rise to a claim is conclusive evidence that the crime was committed, unless an application for rehearing, an appeal of the conviction, or certiorari is pending, or a rehearing or new trial has been ordered.

(b) The Board may suspend the proceedings pending disposition of a criminal prosecution that has been commenced or is imminent, but may make a tentative award under Section 15.

Section 12. [Attorney's Fees.]

As part of an order, the Board shall determine and award reasonable attorney's fees, commensurate with services rendered, to be paid by the State to the attorney representing the claimant. Additional attorney's fees may be awarded by a court in the event of review. Attorney's fees may be denied on a finding that the claim or appeal is frivolous. Awards of attorney's fees shall be in addition to awards of reparations and may be made whether or not reparations are awarded. It is unlawful for an attorney to contract for or receive any larger sum than the amount allowed.

Section 13. [Subrogation; Actions; Allocation of Expenses.]

(a) If reparations are awarded, the State is subrogated to all the claimant's rights to receive or recover benefits or

advantages, for economic loss for which and to the extent only that reparations are awarded, from a source which is or, it readily available to the victim or claimant would be, a collateral source.

(b) As a prerequisite to bringing an action to recover damages related to criminally injurious conduct for which reparations are claimed or awarded, the claimant shall give the Board prior written notice of the proposed action. After receiving the notice, the Board shall promptly

(1) join in the action as a party plaintiff to recover reparations awarded

(2) require the claimant to bring the action in his individual name, as a trustee in behalf of the State, to recover reparations awarded, or

(3) reserve its rights and do neither in the proposed action. If, as requested by the Board, the claimant brings the action as trustee and recovers reparations awarded by the Board, he may deduct from the reparations recovered in behalf of the State the reasonable expenses, including attorney's fees, allocable by the court for that recovery.

(c) If a judgment or verdict indicates separately economic loss and non-economic detriment, payments on the judgment shall be allocated between them in proportion to the amounts indicated. In an action in a court of this State arising out of criminally injurious conduct, the judge, on timely motion, shall direct the jury to return a special verdict, indicating separately the awards for non-economic detriment, punitive damages, and economic loss.

Section 14. [Manner of Payment; Non-assignability and Exemptions.]

(a) The Board may provide for the payment of an award in a lump sum or in installments. The part of an award equal to the amount of economic loss accrued to the date of the award shall be paid in a lump sum. An award for allowable expense that would accrue after the award is made may not be paid in a lump sum. Except as provided in subsection (b), the part of an award that may not be paid in a lump sum shall be paid in installments.

(b) At the instance of the claimant, the Board may commute future economic loss, other than allowable expense, to a lump sum but only upon a finding by the Board that:

(1) the award in a lump sum will promote the interests of the claimant; or

(2) the present value of all future economic loss other than allowable expense, does not exceed [\$1,000].

(c) An award for future economic loss payable in installments may be made only for a period as to which the Board can reasonably determine future economic loss. The Board may reconsider and modify an award for future economic loss payable in installments, upon its finding that a material and substantial change of circumstances has occurred.

(d) An award is not subject to execution, attachment, garnishment, or other process, except that an award for allowable expense is not exempt from a claim of a creditor to the extent that he provided products, services, or accommodations the costs of which are included in the award.

(e) An assignment or agreement to assign a right to reparations for loss accruing in the future is unenforceable, except

(1) an assignment of a right to reparations for work loss to secure payment of alimony, maintenance, or child support; or

(2) an assignment of a right to reparations for allowable expense to the extent that the benefits are for the cost of products, services, or accommodations necessitated by the injury or death on which the claim is based and are provided or to be provided by the assignee.

Section 15. [Tentative Awards.]

If the Board determines that the claimant will suffer financial hardship unless a tentative award is made, and it appears likely that a final award will be made, an amount may be paid to the claimant, to be deducted from the final award or repaid by and recoverable from the claimant to the extent that it exceeds the final award.

Section 16. [Reconsideration and Reviews of Board Decisions.]

(a) The Board, on its own motion or on request of the claimant, may reconsider a decision making or denying an award or determining its amount. The Board shall reconsider at least annually every award being paid in installments. An order on reconsideration of an award shall not require refund of amounts previously paid unless the award was obtained by fraud.

(b) The right of reconsideration does not affect the finality of a Board decision for the purpose of judicial review.

(c) A final decision of the Board is subject to judicial review on appeal by the claimant, the [Attorney General], or the offender [in the same manner and to the same extent as the decision of a state trial court of general jurisdiction].

Section 17. [Reports.]

The Board shall prepare and transmit [annually] to the Governor and the Legislature a report of its activities, including the name of the claimant, a brief description of the facts, and the amount of reparations awarded in each case, and a statistical summary of claims and awards made and denied.

Section 18. [Uniformity of Application and Construction.]

This Act shall be applied and construed to effectuate its general purpose to make uniform the law with respect to the subject of this Act among those states enacting it.

Section 19. [Severability.]

If any provision of this Act or the application thereof to any person is held invalid, the invalidity does not affect other provisions or applications of the Act which can be given effect without the invalid provision or application, and to this end the provisions of this Act are severable.

Section 20. [Title.]

This Act may be cited as the Uniform Crime Victims Reparations Act.

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอัฐลี ฉายสุวรรณ เกิดเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2507 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) จากคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.2529 และสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตไทย จากสำนักอบรมศึกษา-กฎหมายแห่ง เนติบัณฑิตยสภาในสมัยที่ 41 เมื่อปี พ.ศ.2532 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย